

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/75/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511011071
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2511011071.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Ivana Ilavského a JUDr. Mariána Jarábka, v trestnej veci proti obžalovanému X. U., stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany pod sp. zn. 2T/195/2011 zo dňa 16.04.2012, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 31. januára 2013, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, c/ Trestného poriadku napadnutý rozsudok sa **z r u š u j e**
v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku sa vec **v r a c i a** súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany pod sp. zn. 2T/195/2011 zo dňa 16.04.2012, tento (okresný súd) uznal obžalovaného X. U. vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h/ Trestného zákona, ktorého prečinu sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 19.11.2010 v čase okolo 18,30 hod. v meste Piešťany po ulici Vrbovskej, v smere do mesta Vrbové, viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. D. Q., e.č. G.-XXX H., pričom sa dostatočne nevenoval vedeniu motorového vozidla, stavu a povahe vozovky a neprispôsobil jazdu poveternostným podmienkam, v dôsledku čoho pri zastávke autobusu neskoro spozoroval chodkyňu poškodenú Z. W., ktorá prechádzala po vozovke cez priechod pre chodcov, v smere zľava doprava, v dôsledku čoho narazil pravou prednou časťou vozidla do poškodenej, ktorú po náraze odhodilo na vozovku, čím utrpela udretie ľavého kolena a zlomeninu horného a dolného ramienka kosti lonovej panvy vľavo a vpravo s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 79 dní, pričom obvinený porušil ustanovenie § 4 ods. 1, písm. c), písm. e), písm. f), § 137 ods. 2 písm. a) zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov.

Za to mu uložil

podľa § 157 odsek 2 Trestného zákona k § 36 písmeno j/, písmeno l/ Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmienenčne odložil s použitím § 50 odsek 1 Trestného zákona a určil skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona mu uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 1 (jedného) roka.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku poškodených:

1. Z. W., nar. X.X.XXXX v C., trvale bytom Y., T. G.. I. č. XXX/XX,
 2. Všeobecnú zdravotnú poisťovňu Bratislava, Mamateyova 17, 850 05 Bratislava, IČO: 35937874, a
 3. Sociálnu poisťovňu Bratislava, ul. 29. augusta 8-10, 813 53 Bratislava, IČO: 30807484,
- s nárokmi na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

K ustálenému skutkovému stavu, ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku súdu I. stupňa, tento dospel na základe realizovaného dokazovania, v rámci ktorého vyslúchol obžalovaného X. U., ďalej poškodenú Z. W., svedkov I. C., D. Y., N. H., vypočutím znalca z odboru dopravy Ing. D. X., ako i oboznámením príslušných listinných dôkazov viažucich sa k predmetnej trestnej veci.

Zásadným (dôkazom) pre ustálenie skutkového stavu veci a súčasne trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného X. U. v zmysle dôvodov napadnutého rozsudku je predovšetkým znalecký posudok znalca z odboru dopravy - Ing. D. X., ktorý vo svojej výpovedi v súlade so znaleckým posudkom potvrdil, že technickou príčinou vzniku dopravnej nehody bolo, že obžalovaný prehliadol chodkyňu prechádzajúcu cez priechod pre chodcov a oneskorene reagoval na jej pohyb. Toto preukazujú aj svedecké výpovede svedkov, príslušníkov polície, ale aj priameho svedka skutku I. C., ktorý uviedol, že hoci boli nepriaznivé poveternostné podmienky vie o tom, že na mieste dopravnej nehody sa nachádza priechod pre chodcov. Samotný obžalovaný pritom v rámci svojej výpovede potvrdil, že cez uvedenú cestu nešiel prvý krát. Taktiež svedkovia D. Y. a N. H. potvrdili, že nehoda sa stala na priechode pre chodcov, že videli chodkyňu Z. W.. Svedok H. aj popísal, že videl tie chodcov vychádzajúce spoza autobusu. Bolo teda dôvodné predpokladať, že budú prechádzať aj cez priechod pre chodcov. Znalec potvrdil aj to, že priechod pre chodcov je označený značkou aj krížovým značením na vozovke po celej šírke vozovky. Značenie bolo viditeľné aj v čase nehody.

Samotné zranenia, ktoré utrpela poškodená, popisuje vo svojom znaleckom posudku MUDr. U. Y., ktorý uviedol, že predmetné zranenia u poškodenej vznikli v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Predmetné zranenia vyžadovali dobu práceneschopnosti 79 dní, ktorá doba je adekvátne, a počas tejto doby bola poškodená aj obmedzená na bežnom spôsobe života.

Samotnú obhajobu obžalovaného súd I. stupňa vyhodnotil ako snahu tohto (obžalovaného) vyvinieť sa spod trestnoprávnej zodpovednosti tvrdením, že samotnú poškodenú nevidel prechádzať cez priechod pre chodcov, nakoľko mala mať oblečené niečo čierne a rovnako tak s poukazom na poveternostné podmienky si nevšimol, či niekto cez priechod pre chodcov prechádza.

Zohľadňujúc jednotlivé dôkazy vykonané súdom I. stupňa tieto vyhodnotil tak, že preukazujú zavinenie obžalovaného X. U. na spáchaní trestnej činnosti a súčasne naplnení zákonných znakov skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona a § 138 písmeno h/ Trestného zákona, a to tak po stránke subjektívnej, ako aj objektívnej, keďže porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona spôsobil poškodenej poruchu zdravia, teda stav, ochorenie, ktoré porušením normálnych telesných funkcií sťažilo výkon obvyklej činnosti poškodenej a malo iný vplyv na obvyklý spôsob života tejto (poškodenej).

Obžalovaný súčasne svojim konaním porušil ustanovenia zákona č. 315/1996 o premávke na pozemných komunikáciách v platnom znení, a to konkrétne § 4 odsek 1 písmeno c/ zákona, podľa ktorého vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke, podľa písmena e/ je vodič povinný dbať na zvýšenú opatrnosť voči chodcom a podľa písmena f/ je vodič povinný dať prednosť chodcom prechádzajúcim cez priechod pre chodcov, pritom ich nesmie ohroziť ani obmedziť a na ten účel je povinný zastaviť vozidlo.

Pri samotnom rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd I. stupňa zohľadňoval konkrétne okolnosti prípadu, samotné poľahčujúce okolnosti, pričom pri úprave trestnej sadzby zodpovedajúcej všeobecným kritériám dospel k záveru, že k naplneniu účelu trestu bude u obžalovaného X. U. postačujúcim trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka). Keďže sa obžalovaný posudzovaného skutku dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla uložil mu aj trest zákazu činnosti podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona v trvaní jedného roka, ktorý trest (zákazu činnosti) považoval za postačujúci vzhľadom na osobu obžalovaného, ako aj ostatné okolnosti prípadu.

Napokon poškodené strany odkázal s nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie, keďže by preukazovanie ich nárokov vyžadovalo vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré by presiahlo rámec trestného konania.

Proti rozsudku súdu I. stupňa podal odvolanie obžalovaný X. U., a to v zákonnej lehote, pričom podané odvolanie aj odôvodnil prostredníctvom obhajcu.

V dôvodoch podaného odvolania napáda rozsudok súdu I. stupňa, čo do výroku o vine a treste.

Samotný rozsudok považuje za nezákonný aj z toho dôvodu, že súd I. stupňa pochybil, keď jeho údajné porušenia pravidiel cestnej premávky kvalifikoval v zmysle ustanovenia § 4 odsek 1, písmeno c/, písmeno e/, písmeno f/ s poukazom na § 137 odsek 2 písmeno a/ zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, hoci § 4 odsek 1 uvedeného zákona neobsahuje žiadne písmená a taktiež tento zákon neobsahuje ustanovenie § 137.

Obžalovaný sám ani nemohol porušiť tieto ustanovenia uvedeného zákona, pretože v čase skutku dňa 19.11.2010 predmetný zákon (č. 315/1996 Z. z.) už nebol účinný, nakoľko už platil zákon Národnej rady SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.02.2009.

Právne úvahy súdu I. stupňa odvolávajúce sa na porušenie príslušných ustanovení tohto zákona preto podľa obžalovaného sú neakceptovateľné a v priamom rozpore s ustáleným skutkovým stavom.

Má za to, že aj samotný znalec Ing. D. X. pri vypracovávaní znaleckého posudku pri technickej analýze nehodového deja rovnako, ako prokurátor pri ustálení miery zavinenia vychádzali z technického výkladu ustanovenia neplatného právneho predpisu.

Samotný znalec pri analýze nehodového deja pritom neuviedol ani jedno konkrétne ustanovenie zákona o cestnej premávke, ktoré by technicky vyložil vo vzťahu k okolnostiam posudzovanej dopravnej nehody. Samotný posudok vo vzťahu k ustanoveniu príčin dopravnej nehody považuje preto za neúplný, nesprávny a nejasný.

Nestotožňuje sa tiež so záverom vplyvnutým zo znaleckého posudku znalca Ing. D. X., ktorý okrem iného v znaleckom posudku konštatuje, že on ako vodič začal na chodkyňu reagovať 1,7-1,82 sekundy vo vzdialenosti 20-21,33 m pred miestom zrážky. Z tohto záveru vyplýva, že na chodkyňu idúcu z ľavej strany vo vzdialenosti 20 m reagoval včas a nie oneskorene, ako mu je kladené za vinu v rozsudku.

Nesúhlasí tiež so záverom rozsudku súdu I. stupňa, že by nesledoval situáciu v cestnej premávke a nevenoval sa riadne vedeniu motorového vozidla.

Samotný znalec tiež nedostatočne objasnil výklad ustanovenia § 53 odsek 2 zákona o cestnej premávke, podľa ktorého chodec nesmie vstupovať na vozovku, a to ani pri použití priechodu pre chodcov, ak vzhľadom na rýchlosť prichádzajúcich vozidiel nemôže cez vozovku bezpečne prejsť. Rovnako nedostatočne, resp. vôbec nezohľadňoval ustanovenie § 53 odsek 4 zákona (o cestnej premávke), podľa ktorého pred vstupom na vozovku sa chodec musí presvedčiť, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva.

Má za to, že vzhľadom na vytýkané nedostatky je vo veci potrebné opätovne vykonať znalecké dokazovanie za účelom technickej analýzy dopravnej nehody, a to v zmysle platných ustanovení zákona o cestnej premávke.

V konečnom dôsledku preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno c/, písmeno d/ Trestného zákona a vec vrátil I. stupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Na podklade v zákonnej lehote podanom a odôvodnenom opravnom prostriedku (odvolaní) tento odvolací súd podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, pokiaľ bol tento (postup konania) napádaný odvolaním, pričom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného X. U. je potrebné považovať za čiastočne dôvodné.

Zásadne z pohľadu odvolacieho súdu je potrebné sa stotožniť s obhajobnými námietkami obžalovaného v tom smere, že súd I. stupňa ustálujúc skutkové závery nachádzajúce sa v skutkovej vete rozsudku ohľadne porušenia príslušných ustanovení zákona o cestnej premávke postupoval nesúladne s aktuálne platným zákonným stavom. Prisvedčiť treba obhajobnej argumentácii v tom smere, že v čase, kedy došlo k posudzovanému skutku (dňa 19.11.2010), z hľadiska skúmania práv a povinností účastníkov cestnej premávky, bol platný a účinný zákon č. 8/2009 Z. z. Predmetný (zákon) nadobudol účinnosť dňom 01.02.2009.

Nemohol preto súd I. stupňa posudzovať správanie sa účastníkov dopravnej nehody v zmysle právneho predpisu neplatného, resp. neúčinného v čase, kedy k tomuto (posudzovanému skutku došlo). Napokon skutkové závery nachádzajúce sa v rozsudku súdu I. stupňa preto v tejto časti nie je možné považovať za zistené zákonným spôsobom.

Vo vzťahu k argumentácii obžalovaného, vytýkajúcej rozsudku súdu I. stupňa nedostatočné zistenie skutkového stavu spočívajúceho v tom, že znalec z odboru dopravy Ing. D. X. v rámci podaného znaleckého posudku nedostatočne podal technicky výklad príslušných ustanovení zákona o cestnej premávke s osobitným dôrazom na povinnosti chodcov (§ 53 odsek 2, § 53 odsek 4 zákona o cestnej premávke), považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že v tomto smere sa s týmto (obhajobným tvrdením) nestotožňuje. Naopak zisťovanie miery zavinenia, a to aj v kontexte porušenia príslušných ustanovení zákona o cestnej premávke je zásadne úlohou súdu a jedine tento (súd) je oprávnený vykladať nielen príslušné zákonné ustanovenia trestného práva hmotného (Trestného zákona, ale i ďalších noriem), ktorých porušením malo dôjsť k naplneniu zákonných znakov posudzovanej trestnej činnosti.

V tomto smere teda odvolací súd odvolacie námietky neakceptoval.

Úlohou súdu I. stupňa bude, po vrátení veci na nové konanie a rozhodnutie, predovšetkým ustálené skutkové závery, z hľadiska posúdenia miery zavinenia, podradiť pod príslušné ustanovenia zákona

účinného v čase, kedy došlo k dopravnej nehode z hľadiska objektivizácie subjektov primárne porušujúcich ustanovenia zákona o cestnej premávke v priamej väzbe na zavinenie dopravnej nehody.

Až následne bude možné, po odstránení vytýkaného nedostatku, vec predložiť odvolaciemu súdu na posúdenie odvolacích dôvodov podaných samotným obžalovaným X. U..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.